

w nowym miejscu pracy a uposażeniem pobieranym na ostatnio zajmowanym kierowniczym stanowisku państwowym.

Artykuł 4.

Osoby objęte przepisami dekretu mają prawo do zasiłku rodzinnego na ogólnych zasadach.

Artykuł 5.

Zasady określone niniejszym dekretem mają zastosowanie do uposażenia osób zajmujących kierownicze stanowiska

polityczne w Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej oraz w stronnictwach politycznych. Decyzje w tych sprawach podejmuje władze naczelne Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i stronnictw politycznych w ramach posiadanych funduszy własnych.

Artykuł 6.

Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

270

DEKRET

z dnia 5 października 1972 r.

o zaopatrzeniu emerytalnym osób zajmujących kierownicze stanowiska polityczne i państwowe oraz członków ich rodzin.

Rozdział 1.

Postanowienia ogólne.

Artykuł 1.

Dekret normuje zaopatrzenie emerytalne osób zajmujących stanowiska: Pierwszego Sekretarza Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Przewodniczącego Rady Państwa, Prezesa Rady Ministrów, Marszałka Sejmu, członków Biura Politycznego Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, zastępców Przewodniczącego Rady Państwa, wiceprezesów Rady Ministrów, Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, zastępców członków Biura Politycznego, sekretarzy Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, członków Sekretariatu Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, członków i Sekretarza Rady Państwa, wicemarszałków Sejmu, ministrów, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, Prezesa Polskiej Akademii Nauk, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prokuratora Generalnego PRL, zastępców Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, kierowników wydziałów Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Szefa Urzędu Rady Ministrów, Szefa Kancelarii Rady Państwa, Szefa Kancelarii Sejmu, podsekretarzy stanu (wiceministrów), wiceprezesów Najwyższej Izby Kontroli, prezesów Sądu Najwyższego, zastępców Prokuratora Generalnego PRL, kierowników urzędów centralnych, pierwszych sekretarzy komitetów wojewódzkich Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, przewodniczących prezydów wojewódzkich rad narodowych oraz rad narodowych miast wyłączonych z województw, zastępców kierowników urzędów centralnych, dyrektorów generalnych w ministerstwach i urzędach centralnych oraz członków ich rodzin.

Artykuł 2.

Świadczenia przewidziane w dekrete obejmują:

- 1) świadczenia pieniężne:
 - a) emeryturę,
 - b) rentę rodzinną,
 - c) dodatki do emerytury i renty,
 - d) zasiłek pogrzebowy,
- 2) świadczenia w naturze:
 - a) świadczenia określone w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym,
 - b) prawo do dotychczas zajmowanego mieszkania,
 - c) prawo do korzystania z ulgowej taryfy przy przejazdach kolejami.

Artykuł 3.

Podstawę wymiaru emerytury z tytułu pracy na kierowniczym stanowisku określonym w art. 1 stanowi miesięczne uposażenie obejmujące uposażenie zasadnicze wraz z dodatkiem funkcyjnym, pobierane na tym stanowisku.

Artykuł 4.

1. Podstawę do świadczeń określonych w dekrete ustala Prezes Rady Ministrów.
2. Od ustaleń, o których mowa w ust. 1, nie przysługuje odwołanie.
3. Świadczenia pieniężne wypłaca Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie.

Rozdział 2.

Emerytura.

Artykuł 5.

1. Emerytura przysługuje osobie po zaprzestaniu pracy na stanowisku określonym w art. 1, która:
 - 1) została odwołana ze stanowiska i ukończyła 55 lat (mężczyzna) lub 50 lat (kobieta) oraz posiada co najmniej 5-letni okres pracy na tym stanowisku albo
 - 2) została zwolniona na własną prośbę po ukończeniu 60 lat (mężczyzna) lub 55 lat (kobieta) oraz posiada co najmniej 8-letni okres pracy na tym stanowisku.
2. Emerytura przysługuje również osobie, która posiada co najmniej 30-letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 8 lat na kierowniczym stanowisku określonym w art. 1.
3. Emerytura przysługuje także osobie, która stała się inwalidą I lub II grupy w czasie wykonywania pracy na stanowisku określonym w art. 1.
4. Pierwszemu Sekretarzowi Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Przewodniczącemu Rady Państwa i Prezesowi Rady Ministrów przysługuje w razie zaprzestania pełnienia funkcji prawo do emerytury na zasadach określonych w niniejszym dekrete, niezależnie od warunków określonych w ust. 1—3.
5. Prezes Rady Ministrów może w uzasadnionych wypadkach przyznać osobie, o której mowa w art. 1, emeryturę, jeżeli nie spełnia ona warunków określonych w ust. 1—3, lecz ma 25-letni okres zatrudnienia wymagany do zaopatrzenia emerytalnego według przepisów o powszechnym zaopa-

trzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, w tym co najmniej 5 lat na kierowniczym stanowisku określonym w art. 1.

Artykuł 6.

1. Emerytura z tytułu pracy na kierowniczym stanowisku określonym w art. 1 wynosi miesięcznie 50% podstawy wymiaru.

2. Emerytura wzrasta za każdy pełny rok pracy na kierowniczych stanowiskach określonych w art. 1 o:

- 1) 30% podstawy wymiaru — za okres pracy do 5 lat,
- 2) 20% podstawy wymiaru — za okres pracy ponad 5 do 10 lat,
- 3) 10% podstawy wymiaru — za okres pracy ponad 10 lat.

3. Wysokość emerytury dla osób, o których mowa w art. 5 ust. 4, wynosi 95% kwoty stanowiącej podstawę jej wymiaru pomniejszonej o podatek od wynagrodzeń i składkę na cele emerytalne.

Artykuł 7.

Kwota emerytury wraz z dodatkiem za odznaczenie państwowe nie może przekraczać 95% kwoty stanowiącej podstawę jej wymiaru, pomniejszonej o podatek od wynagrodzeń i składkę na cele emerytalne.

Artykuł 8.

1. Jeżeli osoba uprawniona do emerytury z tytułu pracy na kierowniczym stanowisku określonym w art. 1 jest zatrudniona:

- 1) wypłaca się emeryturę w wysokości różnicy pomiędzy wynagrodzeniem stanowiącym podstawę jej wymiaru a wynagrodzeniem osiąganym po jej przyznaniu,
- 2) wstrzymuje się wypłatę emerytury, jeżeli wynagrodzenie osiąganym po jej przyznaniu przekracza wynagrodzenie, stanowiące podstawę jej wymiaru.

2. Za wynagrodzenie w rozumieniu ust. 1 uważa się wynagrodzenie pomniejszone o podatek od wynagrodzeń i składkę na cele emerytalne.

Rozdział 3.

Renta rodzinna.

Artykuł 9.

1. Członkom rodziny pozostałym po osobie zmarłej, która zajmowała kierownicze stanowisko określone w art. 1, przysługuje renta, jeżeli osoba ta:

- 1) miała prawo do emerytury określonej w dekreście albo
- 2) zmarła w okresie pracy na stanowisku określonym w art. 1.

2. Członkami rodziny uprawnionymi do renty są dzieci, wnuki, rodzeństwo, małżonek i rodzice osoby, o której mowa w ust. 1, jeżeli spełniają warunki wymagane do uzyskania renty rodzinnej określone w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Artykuł 10.

Wszystkim uprawnionym członkom rodziny przysługuje jedną łączną kwota renty rodzinnej.

Artykuł 11.

Renta rodzinna wynosi miesięcznie:

- 1) dla 1 członka rodziny — 55%,
- 2) dla 2 członków rodziny — 65%,

3) dla 3 i więcej członków rodziny — 75%,
emerytury zmarłego żywiciela (art. 6).

Artykuł 12.

Jeżeli członek rodziny uprawniony do renty rodzinnej osiąga wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia lub dochody z innych źródeł, prawo do renty ulega zawieszeniu na zasadach określonych w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Rozdział 4.

Dodatki do emerytury i renty.

Artykuł 13.

1. Do emerytury i renty określonych w niniejszym dekreście przysługują dodatki:

- 1) rodzinne dla:
 - a) dzieci, wnuków i rodzeństwa,
 - b) żony,
- 2) z tytułu odznaczeń państwowych,
- 3) z tytułu zaliczenia do I grupy inwalidów.

2. Dodatki, o których mowa w ust. 1, przysługują na warunkach i w wysokości określonych w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Rozdział 5.

Zasilek pogrzebowy.

Artykuł 14.

1. Zasilek pogrzebowy przysługuje w razie śmierci:

- 1) osoby pobierającej emeryturę z tytułu pracy na kierowniczym stanowisku określonym w art. 1,
- 2) osoby pobierającej rentę rodzinną,
- 3) dzieci, wnuków, rodzeństwa, małżonka i rodziców osoby, o której mowa w pkt 1.

2. Zasilek pogrzebowy przysługuje na warunkach i w wysokości określonych w przepisach o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Rozdział 6.

Świadczenia w naturze.

Artykuł 15.

Osoby pobierające emeryturę na podstawie niniejszego dekretu oraz członkowie ich rodzin mają prawo do świadczeń leczniczych i położeńniczych, do zaopatrzenia w protezy, aparaty ortopedyczne i środki pomocnicze, do 50% ulgi przy przejazdach kolejami oraz do zajmowania nadal użytkowanego mieszkania w zakresie i na zasadach przysługujących im przed przejściem na emeryturę lub przed uzyskaniem renty rodzinnej.

Rozdział 7.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Artykuł 16.

Osobie, która zajmowała kierownicze stanowisko określone w art. 1 przez okres co najmniej 5 lat i nie nabyła prawa do zaopatrzenia emerytalnego na podstawie dekretu, przysługuje na jej wniosek emerytura na zasadach ogólnych, jeżeli osiągnęła wiek 60 lat (mężczyzna) i 55 lat (kobieta).

Artykuł 17.

Do emerytury lub renty przyznanej na podstawie odrębnych przepisów przysługuje dodatek w wysokości 5% tej emerytury lub renty za każdy rok pracy na stanowisku, o którym mowa w art. 1. Emerytura lub renta wraz z tym dodatkiem nie może przekraczać kwot określonych tymi przepisami jako górna granica wymiaru tych świadczeń.

Artykuł 18.

Zasady określone w niniejszym dekrete mają zastosowanie do ustalania emerytur osób zajmujących kierownicze stanowiska w stronnictwach politycznych. Zakres ich stosowania ustala Prezes Rady Ministrów na wniosek władz naczelnych stronnictw politycznych.

Artykuł 19.

W sprawach nie unormowanych niniejszym dekretem stosuje się odpowiednio przepisy o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

Artykuł 20.

Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i dotyczy osób, które po tym dniu zaprzestały pracy na stanowiskach określonych w art. 1.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

271

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 19 września 1972 r.

w sprawie określenia wykroczeń, za które funkcjonariusze niektórych organów podlegających nadzorowi Ministra Rolnictwa upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, oraz zasad i sposobu wydawania im upoważnień.

Na podstawie art. 67 § 2 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 12, poz. 116) oraz w związku z § 1 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1971 r. w sprawie nadania funkcjonariuszom niektórych organów uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz. U. Nr 35, poz. 308) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Funkcjonariusze służby weterynaryjnej organów prezydiów rad narodowych upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w:

- 1) art. 110, 111 i 118 § 1—3 Kodeksu wykroczeń (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 114),
- 2) art. 98 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. z 1927 r. Nr 77, poz. 673 i Nr 114, poz. 975, z 1928 r. Nr 26, poz. 229, z 1932 r. Nr 26, poz. 229, Nr 60, poz. 573 i Nr 67, poz. 622, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1938 r. Nr 27, poz. 245, z 1948 r. Nr 49, poz. 373 i z 1951 r. Nr 1, poz. 4) za naruszenie przepisów art. 20, 21, 42, 62, 63 ust. 1 i 68 tego rozporządzenia albo rozporządzeń lub zarządzeń wydanych na jego podstawie,
- 3) art. 52 pkt 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o hodowli, ochronie zwierząt łownych i prawie łowieckim (Dz. U. Nr 36, poz. 226),
- 4) art. 32 pkt 7 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. o warunkach zdrowotnych żywności i żywienia (Dz. U. z 1970 r. Nr 29, poz. 245 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115).

2. Funkcjonariusze służby gospodarki wodnej i melioracji organów prezydiów rad narodowych upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w:

- 1) art. 80 i 155 Kodeksu wykroczeń (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 114),
- 2) art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 1958 r. o popieraniu melioracji wodnych dla potrzeb rolnictwa (Dz. U. z 1963 r. Nr 42, poz. 237),
- 3) art. 78 pkt 4 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. z 1961 r. Nr 7, poz. 46 i z 1965 r. Nr 13, poz. 91),
- 4) art. 155 i 156 pkt 1 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 34, poz. 158).

§ 2. 1. Upoważnienia do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego funkcjonariuszom określonych w § 1 służb organów prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) oraz prezydiów powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych wydają kierownicy organów do spraw rolnych tych prezydiów.

2. Upoważnienie powinno zawierać: datę wydania i termin ważności, oznaczenie organu, który je wydał, powołanie podstawy prawnej, imię, nazwisko i stanowisko służbowe upoważnionego funkcjonariusza, numer legitymacji, określenie wykroczeń, za które funkcjonariusz upoważniony jest do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, oraz obszar, na którym upoważnienie jest ważne. Upoważnienie powinno być podpisane przez kierownika organu, który je wydał, lub osobę przez niego upoważnioną i opatrzone pieczęcią urzędową organu.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: *w. z. A. Kacała*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 34,
ul. Powiśńska 69/71 (skrytka pocztowa nr 3).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 1787

Cena 0,80 zł